Dosarul nr. 3-652/2023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

02 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Corcodel Vladislav către Inspectoratul General al Poliției privind constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul Corcodel Vladislav, la data de 16 martie 2023 s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General al Poliției privind constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale.

În argumentarea acțiunii, a menționat reclamantul că, la data de 27 ianuarie 2023, în adresa Inspectoratului General de Poliţie de către Corcodel Vladislav, a fost depusă o cerere prealabilă prin care se solicita: 1) Dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanţelor şi motivelor absenţei sale de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanţelor noi apărute şi anume adoptarea Ordonanţei de scoatere a sa de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021; 2) Evaluarea legalităţii şi obiectivităţii anchetei de serviciu, desfăşurate de către angajaţii IGP, soldată cu emiterea Ordinului nr.*****ef. din *****; 3) Anularea Ordinul de aplicare a sancţiunii disciplinare nr.*****ef. din *****; 4) Repunerea lui Vladislav Corcodel în funcţia deţinută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30.12.2016 până la momentul restabilii în funcţie; 5) Achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu de funcţie, sporuri şi indemnizaţii) care i se cuvin pentru perioada ***** - până în prezent.

Reclamantul indică că după expirarea termenului de 30 zile, Vladislav Corcodel nu a fost contactat de către reprezentanții Inspectoratului, nu i-a fost

comunicat sau expediat nici un răspuns cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile depuse, nu a fost informat cu privire la prelungirea termenului de examinare a cererii.

Astfel, la 07 martie 2023 în adresa Inspectoratului a mai fost depusă o cerere, înregistrată cu nr. ***** prin care se solicita: 1) emiterea unui act administrativ legal şi întemeiat cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile din 27 ianuarie 2023; 2) comunicarea motivelor ce au dus la omiterea termenului de examinare a cererii; 3) sancţionarea persoanelor vinovate de încălcarea legislaţiei.

Indică reclamantul despre faptul că, solicitarea dată a rămas fără răspuns, motiv pentru care s-a adresat cu acţiune în vederea apărării drepturilor şi libertăţilor.

Reclamantul Corcodel Vladislav, relatează faptul că, a fost ofiţer de carieră al poliţiei, ce deţinea grad special - colonel, angajat al Ministerului Afacerilor Interne din anul 1994, iar ulterior demis în anul 2016. Menționează că, demiterea a fost făcută cu concursul factorilor de decizie compromişi din cadrul MAI şi IGP (Al. Jizdan, Al. Pânzari, Gh. Cavcaliuc, etc.).

Relatează despre faptul că, pe parcursul anilor 2013-2016, reclamantul Vladislav Corcodel a deconspirat la nivel naţional şi European, multiple nuclee criminale transfrontaliere, specializate în contrabanda cu tutun şi produse de tutungerie, au fost demascate şi confiscate cantităţi imense de produse de contrabandă şi contrafăcute, au fost deconspirate/investigate/documentate scheme infracţionale şi filiere de tranzit a canalelor de contrabandă cu produse de tutungerie şi spălare de bani etc.

Unul din dosarele de rezonanţă care a declanşat persecutarea sa, a membrilor familiei, rudelor şi cunoştinţelor apropiate este cauza penală nr. 2013420327, pornită în anul 2013, ce constituia 787 (şapte sute optzeci şi şapte) volume cu material probatoriu acumulat, atât la nivel naţional, cât şi la nivel European.

Explică că, în destructurarea nucleelor criminale transfrontaliere vizate de cauza penală de referinţă au participat organizaţiile Europene anti-fraudă (EUROJUST, OLAF, SELEC, EUBAM, INTERPOL, EUROPOL) în cadrul Echipelor Comune de Investigaţii (ECI-JIT) cu 9 (nouă) state Europene (România, Bulgaria, Grecia, Italia, Marea Britanie, Letonia, Lituania, Spania, Polonia).

Ca rezultat au fost demascate şi documentate 26 (douăzeci şi şase) nuclee criminale transfrontaliere, ce constituie 208 (două sute opt) membri activi implicaţi în scheme infracţionale transfrontaliere de contrabandă cu produse de tutungerie şi spălare de bani, cu implicarea politicienilor şi funcţionarilor de rang înalt inclusiv din cadrul Procuraturii Generale, PCCOCS, Procuraturii Anticorupţie, Centrului Naţional Anticorupţie şi Inspectoratului General de Poliţie al MAI, care acordau protecţie la cel mai înalt nivel pe teritoriul Republicii Moldova.

Indică despre faptul că, echipa comună de anchetă (ECA/ECI/JIT/ACORD) a fost constituită în conformitate cu art. 13 din Convenţia privind asistenţa judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 28 mai 2000 şi Decizia - cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă, la fel, în conformitate cu cel de-al doilea Protocol adiţional la Convenţia privind asistenţa juridică reciprocă în materie penală din 10 aprilie 1959 (art.20) a Consiliului Europei semnat de Republica Moldova la data de 10.07.2014 şi dispoziţiile referitoare la legislaţia Moldovei care permit încheierea unei Echipe Comune de Anchetă colaborare în comun cu Echipele Comune de Investigaţie - art. 540 Cod procedură pana lă a Republicii Moldova, „Echipe Comune de Investigaţii", Art. 33-1 din Legea cu privire la asistenţa juridică internaţională în materie penală, din 01.12.2006 şi al doilea protocol adiţional la Convenţia Consiliului Europei privind asistenţa juridică în materie penală, semnat în anul 2001.

Obiectivele Acordului European de Constituire a Echipei Comune de Anchetă colaborare în comun cu Echipele Comune de Investigaţie (ECA/ECI/JIT/ACORD), urmărea scopul de a facilita/înlesni investigaţiile din Republica Moldova şi România şi alte state Europene membri a (ECA/ECI), desfăşurate în cadrul dosarelor penale în care se efectuează pe linia infracţiunilor de iniţiere şi constituire a unui grup infracţional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă a unui astfel de grup, contrabanda şi spălare de bani.

Scopul general al Echipelor Comune de Investigaţie (ECA/ECI/JIT/ACORD), a fost de a destructura, aresta şi trage la răspundere penală persoanele aflate în palierul superior al organizaţiei criminale transfrontaliere, precum şi de asigura recuperarea prejudiciilor de miliarde cauzate atât bugetului Republicii Moldova, cât şi bugetului statelor Europene.

Reclamantul indică că, cele invocate, reflectă activitatea lui Vladislav Corcodel şi respectiv consecinţele ce au survenit ca urmare a acţiunilor sale, acţiuni ce au deranjat multiple nuclee criminale, care au recurs la organele de drept, pe post de bâtă pentru al reduce la tăcere şi al înlătura de la investigarea grupărilor criminale transfrontaliere.

Susține că, la finele anului 2016, în privinţa lui Vladislav Corcodel abuziv şi fără nici un temei legal, i-au fost pornite mai multe cauze penale, instrumentate de către Procuratura Anticorupţie.

Atrage atenţia că prima cauză penală pe pretinsa îmbogăţire ilegală conform prevederilor art. 330/2 Cod penal a fost pornită la 30.09.2016 în baza unui denunţ anonim, care nu a fost înregistrat oficial în adresa organelor de drept şi nesupus unui control prealabil în modul prevăzut de cadrul normativ în vigoare, prin aplicarea retroactivă a legii penale şi fără a proba săvârşirea faptei generatoare de venituri ilicite.

Face reclamantul referinţă la constatările procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale, dl. Vladislav Căruceru care în Ordonanţa de scoatere de sub urmărire penală a lui Vladislav Corcodel a indicat expres că: Necesita a se menţiona, în context, că în privinţa faptelor expuse în adresarea anonimă, în contradicţie cu prevederile art. 263 al in. (8) din Codul de procedură penală, în acord cu care Plângerile si denunţurile anonime nu pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale, însă, în urma controlului efectuat în temeiul acestor plângeri sau denunţuri, organul de urmărire penală se poate autosesiza în vederea urmăririi penale", nu s-a efectuat controlul corespunzător. Factologia celor nuanţate indică asupra existentei unei probleme serioase cu privire la aspectul legalităţii începerii urmăririi penale.

La fel procurorul Căruceru în Ordonanţa sa a constat că în prezenţa unei urmăriri penale pornite ilegal, cu elementul vădit de „ultra vires", cei responsabili de instrumentarea cauzei, au declanşat efectuarea măsurilor speciale de investigaţie, reieşitul din constatările făcute, prin faptul necesităţii identificării persoanelor implicate în obţinerea bunurilor şt activelor a căror valoare depăşesc substanţial mijloacele dobândite şi care nu aveau cum să fie obţinute licit, localizarea depozitării acestora, identificarea metodei tranzacţiilor ilicite, stabilirea locurilor de stocare a mijloacelor financiare obţinute din afaceri tenebre, cum ar fi urmărirea vizuală şi documentarea cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice, precum şi localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziţionare (GPS), ori prin alte mijloace tehnice a acţiunilor lui Vladislav Corcodel şi altor persoane fizice (cet. Tamara Digori), acţiuni nespecifice documentării îmbogăţirii ilicite, ceea ce şi a derivat din irelevanţa celor obţinute de pe urma realizării acestora".

Reclamantul menționează că, despre instrumentarea cauzei date, conducerea IGP a cunoscut. Or, la solicitarea procurorului de caz, un angajat al Direcţiei nr. 5 a INI al IGP Alexandru Bacalu, a fost delegat de către conducerea IGP în grupul de lucru pe dosar. De menţionat, că faptul vizării lui Vladislav Corcodel într-o cauză penală vădit fabricată şi pornită contrar prevederilor legii, nu a servit temei suficient pentru conducerea IGP să suspende pe Vladislav Corcodel pe durata desfăşurării acţiunilor de urmărire penală.

Fiind colaborator de poliţie cu experienţă, Vladislav Corcodel a sesizat din start că este subiectul unor investigaţii şi măsuri operative (filaj, supraveghere a domiciliului, mijlocului de transport, accesarea biroului de serviciu şi safeului, etc), fapt despre care a anunţat conducerea IGP prin raport detailat, în care relata măsurile de investigaţie la care este supus, circumstanţele lor şi a solicitat adoptarea unei poziţii din partea conducerii IGP (adresare nemijlocită către A. Pânzari şi Gh. Cavcaliuc). La raportul depus şi înregistrat, nu a primit nici o reacţie, fapt ce, în opinia reclamantului, denotă suplimentar, că conducerea IGP la

acel moment cunoştea că Vladislav Corcodel este subiectul unui dosar penal şi măsurilor operative de investigaţie.

Ulterior, la data de 18 decembrie 2016, angajaţii CNA şi Procuraturii Anticorupţie, au organizat un flagrant de primire unor mijloace financiare de către un angajat al IGP - Octavian Busuioc şi Serviciul Vamal - Maxim Guzic.

Imediat după aceasta, deşi Vladislav Corcodel nu era la faţa locului şi nu cunoştea despre acţiunile ilegale comise de persoanele sus indicate, inclusiv despre acţiunile procurorilor PA care au reţinut persoanele date, la domiciliu lui Vladislav Corcodel s-au prezentat angajaţii CNA pentru al reţine.

Menţionează reclamantul că pe parcursul lunii noiembrie - decembrie 2016, Vladislav Corcodel primea semnale şi mesaje de la diverse persoane, care îi comunicau că în timpul apropiat urmează să fie reţinut sub varii pretexte şi încarcerat, ca apoi fiind supus unor torturi fizice şi psihologice, să recunoască fapte care i se imputau, ulterior fiind condamnat.

Indică reclamantul despre faptul că, cunoscând cu certitudine, că viața și sănătatea sa și a rudelor sale, este pusă în primejdie, la primele semnale că este aşteptat la domiciliu pentru a fi reţinut și plasat în arest, Vladislav Corcodel s-a eschivat de la organul de urmărire penală, în speţă Procuratura Anticorupţie, fiind într-un loc sigur.

Anume din aceste motive - temerea reală pentru viaţa şi sănătatea sa, au servit motiv pentru eschivarea de la procurorii compromişi şi corupţi, iar în final neprezentarea lui Vladislav Corcodel la serviciu.

Indică despre faptul că, sunt multiple cazuri de rezonanţă relevante care demonstrează că persoanele incomode, au fost abuziv şi ilegal persecutate, încarcerate şi condamnate, ca ulterior să fie achitate şi reabilitate în drepturi fiind constatate încălcările admise de către organele procuraturii (cazul Petic, cazul Tranga, cazul Mustaţă, cazul Stati, cazul Borş, etc).

Susține că, pentru a nu fi victima acestor tratamente şi fărădelegi, Vladislav Corcodel a decis să se eschiveze de la procurori şi să nu se prezinte la serviciul, catalogând situaţia dată ca Legitimă apărare şi Forță majoră.

Ulterior, urmare a schimbărilor democratice în clasa politică şi intrarea în albia legalităţii a instituţiilor statului, după analiza tuturor imparţială şi obiectivă a circumstanţelor, temeiurilor de fapt şi de drept de învinuire a lui Vladislav Corcodel în comiterea unor ilegalităţi care se regăseau în cauza penală nr. 201697*****68, cauza penală a fost transferată în Procuratura Generală.

La 22 aprilie 2021, de către organul procuraturii, a fost emisă Ordonanţa de scoaterea de sub urmărire penală a cet. *****, cod personal***** - pe motivul inexistenţei faptei infracţionale prevăzute de art. 324 alin. 3 lit. b din Cod penal şi clasarea cauzei penale nr. 201697*****68 pe motivul inexistenţei vreunei fapte infracţionale.

Reclamantul indică că, analizând cauzele penale pornite ilegal şi acţiunile abuzive a unor factori de decizie (în speţă Centrul Naţional Anticorupţie, Procuratura Anticorupţie, Judecătorii de instrucţie, etc...) - a ajuns la concluzia, că statul prin organele sale de drept a admis violarea flagrantă a principiilor fundamentale a drepturilor omului faţă de Vladislav Corcodel.

Aceste suspiciuni, cum ar fi fabricarea dosarului, pornirea ilegală a urmăririi penale, punerea ilegală sun învinuire, aplicarea abuzivă a măsurilor de constrângere, determinarea martorilor de a face declaraţii calomnioase - şi-au regăsit confirmare în Ordonanţa din 22 aprilie 2021 adoptată de către Procurorul în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale, dl. Vladislav Căruceru. Această Ordonanţă a fost reconfirmată prin Ordonanţa Procurorului General, dl. Alexandru Stoianoglo din 21 mai 2021, precum şi prin încheierea definitivă şi irevocabilă la 23.06.2021 (dat fiind faptului că nu a fost contestată în temeni legali) a judecătorului de instrucţie din cadrul Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana dl. Nicolae Corcea din 07 iunie 2021.

Menţionează că în Ordonanţa de referinţă din 22 aprilie 2021, este expres indicat că: „în această ipoteză, se atestă că şi în prezentul caz s-a acţionat analogic celor în privinţa cărora s-au făcut intervenţii de modificare, întregul raţionament avut în vedere de cei responsabili de investigarea cazului s-a fundamentat doar pe ideea de a demonstra vinovăţia lui Vladislav Corcodel şi pe probe administrate cu încălcarea gravă a normelor procedurii penale, care să dovedească existenţa infracţiunilor de îmbogăţire ilicită şi de corupere pasivă, astfel cum sunt acestea incriminate de Codul penal.

Concluzionând cele arătate, este de reţinut că probatoriul administrat în cauză, reprezintă nu altceva decât prezumţii de fapt care depăşesc orice limită, fiind nu doar excesive, dar arbitrare si, respectiv, nu poate forma convingerea asupra existenţei în acţiunile Vladislav Corcodel a faptelor infracţionale de mai sus, impunându-se scoaterea acestuia de sub urmărire penală”.

Indică reclamantul că, procurorul de caz constată cu certitudine că Corcodel Vladislav a fost victima unei nelegiuiri, a fost persecutat pe nedrept, i-au fost aplicate abuziv măsurile de constrângere, a fost ilegal anunţat în căutare, etc.

Cum a indicat anterior, anume aceste circumstanţe cum ar fi punerea ilegală sub învinuire, eliberarea unui mandat de arestare, au servit temeiuri reale ale eschivării lui Vladislav Corcodel de la organele de drept și în consecinţă neprezentarea sa la serviciu.

Relatează reclamantul că, temei legal pentru emiterea Ordinului*****ef. din ***** de sancţionare disciplinară cu concediere, este indicat articolul 9 alin. 2 lit. b) şi d) a Codului muncii care prevede că: ”(2) Salariatul este obligat: b) să îndeplinească normele de muncă stabilite; d) să respecte disciplina muncii ”.

Totodată, ca temei este indicat şi art. 26 alin. 1 lit. c) al Legii 320 din 27.12.2012, care prevede obligaţiile poliţistului şi anume că: ”(1) Poliţistul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, comunităţii şi al instituţiilor statului, exclusiv pe baza şi în executarea legii, fund obligat: c) să execute la timp şi întocmai atribuţiile conform funcţiei deţinute ”.

Menționează că, din analiză Ordinului de aplicare a sancţiunii disciplinare cu concedierea nr.*****ef. prin prisma articolului 206 al Codului muncii, constată că norma pre citată prevede: ”(1) Pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(l) lit. g)-r). (5) La aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective ”.

În acelaşi timp, articolul 86 al Codului muncii, prevede expres că: (1) Concedierea - desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: h) absenţa fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ţine cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Reclamantul susține că, nici unul din aceste motive de drept, nu a fost menţionat ca temei în Ordinul de sancţionare disciplinară nr.*****ef. din 30.12.2016, fapt care este o încălcare a prevederilor legislaţiei muncii, care obligă angajatorul la concediere ca măsură disciplinară să indice nu doar expunerea factologică, precum şi obligaţiile prin prisma Codului muncii, dar şi norme din Cod care sunt la baza legală a sancţiunii disciplinare. Din materialele anchetei de serviciu, reiese cert că conducerea IGP cunoştea că în privinţa lui Vladislav Corcodel este pornită cauza penală, iar subdiviziunile INI al IGP, au pornit şi dosar de căutare.

Reiterează că temei obiectiv pentru neprezentarea lui Vladislav Corcodel la serviciu, au servit temerile reale pentru viaţa şi sănătatea sa, şi membrilor familiei sale, care doar în interval de 2-3 zile au fost supuşi multiplelor percheziţii la domiciliu, automobile, percheziţii corporale, au fost ridicate toate mijloacele financiare a părinţilor săi şi soţiei, astfel ultimii au rămas fără surse financiare de existenţă. Anume aceste aspecte, brutalitatea şi agresivitatea acţiunilor deplasate şi neîntemeiate a angajaţilor CNA şi Procuraturii Anticorupţie, au determinat reclamantul Vladislav Corcodel să se eschiveze de la prezentarea la serviciu, motiv care este obiectiv şi legal. Or, suspiciunile sale privind caracterul formal şi de comandă a represiunilor sale, a fost demonstrat în Ordonanţa din 22 aprilie 2021 de scoaterea a lui Vladislav Corcodel de sub urmărire penală.

Alt aspect, ce denotă inclusiv caracterul formal şi superficial şi comandat al anchetei de serviciu, este faptul că deşi prin Caracteristica superiorului său, dl.

Bacoş Alexei, anterior nu a avut careva sancţiuni disciplinare, a fost menţionat cu diferite distincţii pentru rezultatele în activitate profesională, inclusiv nu a beneficiat în ultimii şase ani de concediul anual - conducerea IGP, îi aplică cea mai severă sancţiune, fără a avea o certitudine care este starea sa la moment, nu este prezent pe motiv de sănătate sau alte circumstanţe obiective. La materialele anchetei de serviciu, este doar anexat raportul conducerii spitalului MAI care declară că Vladislav Corcodel nu este în concediu medical şi nu este spitalizat, alte careva interpelări în instituţiile medicale din Chişinău sau Republica Moldova - lipsesc.

Susține reclamantul că, un alt aspect, care denotă superficialitatea anchetei de serviciu, este faptul că la solicitările verbale (a lui Morari Viorel şi Furtună Victoria), angajaţii IGP în special Piterschii Eugenii, punea la dispoziţia lor (fără a avea solicitare scrisă), datele cu caracter personal a lui Vladislav Corcodel, în speţă Ordinul de sancţionare prin concediere şi imaginile video din sediul INI şi IGP, informaţii care nu au nici o tangenţă cu dosarul fabricat lui Vladislav Corcodel şi învinuirile aduse, astfel conturându-se atitudinea servilă faţă de procurorii anticorupţie, care sau adeverit ulterior cu grave probleme de integritate şi de ordin penal.

Menționează reclamantul că, la etapa incipientă în perioada imediat următoare concedierii sale, Vladislav Corcodel prin intermediul avocatului său, a contestat legalitatea Ordinului. Însă, fiind privat de a avea acces la toate materialele anchetei de serviciu, poziţia de apărare a fost din start viciată şi compromisă, la polul opus fiind declaraţiile juristului IGP şi reprezentantului PA, care făceau referire la Ordonanţa de punere a lui Vladislav Corcodel sub învinuire şi anunţare în căutare.

Atrage atenţia instanţei, că după achitarea integrală de învinuirile aduse lui Vladislav Corcodel, a solicitat în instanţa de judecată (Curtea de Apel Chişinău şi Curtea Supremă de Justiţie), reluarea cauzei, pe motivul apariţiei circumstanţelor noi, care nu au fost cunoscute la momentul examinării în anul 2017. Instanţele sus numite, nu s-au expus pe fondul cauzei, ci au respins cererile pe unicul motiv - depuse tardiv, termenul de contestare fiind expirat.

Indică reclamantul că, Ordonanţa de scoatere de sub urmărire penală a fost adoptată doar în aprilie 2021 şi care a demonstrat indubitabil faptul persecutării ilegale a lui Vladislav Corcodel de către exponenţii organelor de drept.

Generalizând cele invocate mai sus, reclamantul Vladislav Corcodel notează că, a fost scos de sub învinuire pe toate capetele de acuzare, pe motivul lipsei faptelor infracţiunii în acţiunile sale, suportă în continuare consecinţele defavorabile urmare acţiunilor abuzive a factorilor de conducere din cadrul IGP, prin concedierea sa pripită şi neîntemeiată, cu încălcarea procedurilor în special forma şi conţinutul anchetei de serviciu şi asprimea sancţiunii aplicate, fără

oferirea unui posibil mecanism de expunere personală asupra motivelor reale de absentare de la serviciu.

În urma acţiunilor conducerii IGP din perioada anului 2016 şi hotărârilor instanţelor de judecată naţionale, care au examinat acţiunea lui Vladislav Corcodel privind anularea actului administrativ ilegal şi neîntemeiat, statul Republica Moldova a violat mai multe drepturi fundamentale ale sale, iar actualmente, adresarea la înalta Curtea Europeană a Drepturilor Omului este unica soluţie pentru repunerea sa în drepturi şi garantarea respectării principiilor fundamentale a unui stat de drept.

În conformitate cu prevederile art. 21 al Codului administrativ:
(1) autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Totodată, art. 60 al Codului administrativ stipulează că: a) termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. (2) Termenul general curge de la: c) data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiţia a fost transferată autorităţii publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiţionarului să prezinte actele lipsă şi stabileşte un termen în acest sens. (4) Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanţilor la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

Reclamantul indică că, din momentul depunerii cererii prealabile, autoritatea publică, în speţă Inspectoratul General al Poliţiei, nu a oferit nici un răspuns, nu a emis nici un act administrativ cu caracter individual şi nu a informat despre eventuala prelungire a termenului de examinare, fapt care contravine prevederilor art. 60 al Codului administrativ.

Face trimitere reclamantul şi la prevederea art. 64 al Codului administrativ, care indică că: autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Articolul 189 al Codului administrativ, statuează că: orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. (2) O acţiune

în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Consideră reclamantul, că prin neoferirea unui răspuns în termenii stabiliţi, drepturile şi interesele legitime a lui Vladislav Corcodel au fost lezate nejustificat, urmând a fi înaintată o acţiune în instanţa de judecată, pentru repunerea sa în drepturi, în vederea constatării încălcărilor admise de către conducerea IGP în procesul examinării cererii prealabile, prin neoferirea răspunsului la cererea prealabilă în termenul stabilit și obligarea conducerii IGP privind dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanţelor şi motivelor absenţei lui Vladislav Corcodel de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanţelor noi apărute şi anume adoptarea a Ordonanţei de scoatere a lui Vladislav Corcodel de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021.

Reclamantul solicită : anularea Ordinului de aplicare a sancţiunii disciplinare nr.*****ef. din *****; repunerea lui Vladislav Corcodel în funcţia deţinută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu ***** până la momentul restabilii în funcţie; achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu de funcţie, sporuri şi indemnizaţii) care i se cuvin pentru perioada ***** - până în prezent.

Reclamantul Corcodel Vladislav, precum și reprezentantul acestuia, avocatul Anatolie Hotineanu, în cadrul examinării cauzei s-au prezentat, au susținut acțiunea depusă și au solicitat admiterea integrală a acesteia.

Pârâtul Inspectoratul General al Poliției, nu a recunoscut acțiunea reclamantului Corcodel Vladislav și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, prin referința depusă la data de 21 iunie 2023 a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă, indicând faptul că, potrivit art.207 alin. (1) Cod Administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alineatul (2) aceluiași articol prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. Totodată, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit. a)-e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Relatează că, anterior, la 18 mai 2017, Vladislav Corcodel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea Ordinului nr.686ef din ***** „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului național de investigații, colonel de poliție

Vladislav Corcodel” prin care a fost sancționat disciplinar cu concediere, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului.

Prin hotărârea din 6 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 4 august 2017, Vladislav Corcodel a depus apel împotriva hotărârii din 6 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Vladislav Corcodel și s-a menținut hotărârea din 6 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Indică că, la 21 iulie 2021, Corcodel Vladislav, reprezentat de avocatul Alexei Lungu, a depus cerere de revizuire a deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău care, prin încheierea din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă.

Prin decizia din 2 martie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul depus de Vladislav Corcodel. S-a anulat încheierea din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea cererii de revizuire depusă de Vladislav Corcodel împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vladislav Corcodel.

La 24 iunie 2022, Vladislav Corcodel a depus recurs împotriva încheierii din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 15 august 2022 a depus un recurs suplimentar.

Indică pârâtul despre faptul că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022 (dosarul nr.3r-212/22), în conformitate cu art.195, art.243 alin.(1), lit. b), alin.(2) și alin.(3) din Codul administrativ, recursul depus de Vladislav Corcodel, împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins prin decizie irevocabilă.

Menționează pârâtul că, în cererea sa, Corcodel Vladislav indică despre circumstanțe care semnalează similitudinile consemnate de acesta atât în cererea sa de revizuire din 21 iulie 2021 precum și în recursul declarat la 24 iunie 2022, care a fost respins irevocabil prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022.

Susține că, din Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022, se deduce că circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la

momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În opinia pârâtului, ceea ce se regăsește în cerere, Vladislav Corcodel a indicat și în cererea de revizuire, or la pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022, instanța de judecată a manifestat diligența de a nu genera un alt litigiu judiciar, ghidându-se de principiul că existența hotărârilor judecătorești ireconciliabile nu sunt admise și trebuie evitate.

Notează că, toate argumentele ce se regăsesc în cerere, fac obiectul acțiunilor organelor de drept care au acționat prin prisma Codului de procedură penală, or actul care solicită Vladislav Corcodel să fie anulat, reprezintă actul administrativ ce face obiectul reglementat prin prisma Codului administrativ.

Menționează că, legătura cauzală dintre cele invocate de către Corcodel Vladislav fac obiectul Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, legalitatea Ordinului nr.686ef din ***** „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului național de investigații, colonel de poliție Vladislav Corcodel”, a fost demonstrată pe deplin pînă la Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022.

Stabilirea unor condiții de admisibilitate pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție. Mai mult, se reține că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția și este competența exclusivă a legislatorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, așa cum prevede articolul 115 alin. (4) din Constituție.

Indică că, în același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului. De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menită să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Justițiabilii ar trebui să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate.

În opinia pârâtului, având în vedere prevederile legale menționate, se constată că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate conform Codului administrativ, or, totuși, din acțiunea de contencios administrativ și solicitările reclamantului, nu rezultă încălcarea prin actele contestate sau prin activitatea administrativă față de reclamant a unui drept al acestuia prin prisma Codului Administrativ.

O parte a temeiurilor de inadmisibilitate reprezintă în esență premise de exercitare a dreptului la acțiune întrucât exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune (temeiurile specificate la art.207 alin. (2) lit. a)-e) Cod administrativ.

Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. a); e) Codul administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Pârâtul indică faptul că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participant. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Menționează că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin Decizia sa din 17 august 2022, a indicat că, Vladislav Corcodel, reprezentat de avocatul Alexei Lungu, a făcut referire la prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, a invocat circumstanțe noi, și anume faptul că din conținutul ordonanței din 22 aprilie 2021 și a materialelor cauzei penale nr. 201697*****68 au devenit cunoscute circumstanțe care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile. În acest context, instanța de recurs a reiterat că, potrivit art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei. În interpretarea corectă a prevederilor enunțate, instanța de recurs a relevat că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii. Circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins

toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recursa apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de revizuire de respingere a cererii de revizuire înaintată de Vladislav Corcodel, reprezentat de avocatul Alexei Lungu, împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, deoarece temeiul invocat de recurent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, care ar permite redeschiderea procesului după devenirea irevocabilă a deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău. Mai mult ca atât, prima instanță și instanța de apel au examinat prezenta cauză sub toate aspectele, complet, nepărtinitor și nemijlocit în ansamblul și interconexiunea lor. călăuzindu-se de lege, argumentând destul de explicit care temeiuri au servit la emiterea soluțiilor sale. Subsidiar, instanța de recurs a reținut că Vladislav Corcodel nu a fost lipsit, în sensul art. 56 alin. (1), art. 118 alin. (1) și art. 119 din Codul de procedură civilă, să reclame probe, să formuleze cereri și să prezinte instanței de judecată dovezile de care dispune.

Indică pârâtul, cu trimitere la decizia CSJ că, revizuentul Vladislav Corcodel nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării cauzei a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele enunțate pentru soluționarea cauzei, inclusiv și pentru obținerea materialelor anchetei de serviciu, condiție care este direct impusă prin lege. Așadar, argumentele invocate de revizuent nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului revizuentului cu soluția dată de instanța de recurs, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii. Aici, este de menționat și faptul că revizuirea este o cale de atac de retractare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege. Iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate. Instanța de recurs a reținut că însăși faptul dezacordului cu actul de dispoziție contestat nu constituie un motiv suficient pentru revizuirea unei hotărâri. La caz, se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări ar constitui o violare a art. 6 CEDO.

Menționează că, Inspectoratul General al Poliției, în calitate de angajator, nu a îngrădit dreptul reclamantului și a acționat întocmai cu prevederile legale în atare circumstanțe de fapt și de drept.

În temeiul prevederilor art.207, alin.(2) lit.a) Cod administrativ, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea ca fiind inadmisibilă acțiunea reclamantului Corcodel Vladislav împotriva Inspectoratul General al Poliției.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 noiembrie 2023, demersul reprezentantului pârâtului Inspectoratul General al Poliției privind declararea inadmisibilității acțiunii a fost respins (f.d.1-3, vol. II).

Astfel, la data de 07 februarie 2024, reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției a mai depus o referință (f.d.6-13, vol. II).

În motivarea poziției sale, suplimentar referinței depuse anterior, a indicat faptul că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al Poliției nr.*****ef din *****, *inter alia*, s-a dispus sancționarea cu concediere din Poliție a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații colonel de Poliție Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin (2) lit. b) și d) al Codului muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, faptă manifestată prin absența fără motive întemeiate de la serviciu de la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, în temeiul art. 47 alin (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320/2012 (pentru comiterea unei încălcări grave).

Indică pârâtul că, în menționarea ordinului de sancționare s-a indicat că la 19 decembrie 2016 în Cancelaria Direcției inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției a fost înregistrat raportul de autosesizare privind neprezentarea la serviciu fără motive întemeiate la 19 decembrie 2016 a șefului Secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al IGP, colonel de poliție Corcodel Vladislav.

În ordin se mai menționează că la 20 decembrie 2016 în Cancelaria DIE a IGP cu nr. 4772 a fost înregistrată cererea lui Vladislav Corcodel cu privire la încetarea serviciului în Poliție în legătură cu unele probleme de ordin personal.

Examinându-se conținutul cererii, s-au desprins bănuieli că semnătura aplicată nu i-ar aparține, motiv pentru care s-a dispus examinarea veridicității acesteia prin prisma anchetei de serviciu.

De asemenea, în ordin se menționează că în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că la 15 decembrie 2016 de către procurorul în Procuratura Anticorupție Victoria Furtună a fost pornită cauza penală nr. 2016978258, conform elementelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin (3) lit. b) Cod penal „Corupere pasivă în proporții deosebit de mari”, în comiterea căreia se învinuiesc angajații Poliției din cadrul INI al IGP; locotenent - colonel de poliție Octavian Busuioc și colonel de poliție Vladislav Corcodel.

Ordinul de sancționare mai cuprinde mențiunea cu privire la faptul că colonelul de poliție Vladislav Corcodel la 19 decembrie 2016 și până la momentul emiterii anchetei de serviciu nu s-a prezentat, fapt confirmat prin explicațiile depuse de către șeful Direcției nr.3 a INI al IGP, colonel de poliție Alexei Bacoș, precum și de către unii angajați ai Direcției nr. 3 a INI al IGP, maior de Andrei

Ghidirimschi, căpitan de poliție Igor Axenti, căpitan de poliție Vlad Coropcean și căpitan de poliție Alexandru Condrea.

Indică faptul că, în ordinul de sancționare se menționează că conform tabelului de evidență al efectivului Direcției nr. 3 a INI al IGP, aprobat prin semnătura șefului Direcției în referință dl. Alexei Bacoș, se confirmă lipsa pentru zilele de muncă din 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului de concediere a colonelului de poliție Vladislav Corcodel.

Susține că, din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că reclamantul Corcodel Vladislav în funcția de șef secție nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al IGP a lipsit de la muncă în perioada de la 19.12.2016 până la momentul concedierii sale pe 30.12.2016.

Absența de la serviciu al reclamantului nu a fost contestată nici de către acesta.

Absența de la serviciu a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații al IGP colonel de poliție, Corcodel Vladislav, în perioada de la 19 decembrie 2016 până la *****, a fost demonstrată cu certitudine de pârât.

Totodată, pe marginea anchetei de serviciu a fost emisă Decizie definitivă și irevocabilă.

Pârâtul a mai făcut trimitere și la decizia Curții Supreme de Justiție din 17 august 2022 și concluziile expuse în partea motivată a deciziei.

Susține partea pârâtă că, în cererea de chemare în judecată depusă la 16.03.2023, de iure și de facto nu se regăsesc elemente noi, și sunt tot aceleași temeiuri de drept judecate anterior.

Menționează că, Inspectoratul General al Poliției, în calitate de angajator, nu a îngrădit dreptul reclamantului și a acționat întocmai cu prevederile legale, astfel, solicită respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea reclamantului Corcodel Vladislav împotriva Inspectoratul General al Poliției.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției, Ursu Alina, împuternicită în baza procurii nr. 34/2-47 din 03 ianuarie 2024, nu a recunoscut acțiunea depusă, solicitând respingerea cerințelor formulate de reclamant, ca nefondate.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, analizând argumentele reclamantului Corcodel Vladislav și pârâtului Inspectoratul General al Poliției, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de Corcodel Vladislav către Inspectoratul General al Poliției privind constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale, este întemeiată şi pasibilă de admis parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ al RM, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Noţiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Conform prevederilor art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

În corespundere cu art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ţinându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit prevederilor art. 18 al Codului administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Art. 22 alin. (1) Cod administrativ, statuează că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art.206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Cu referire la caz, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al Poliției nr.*****ef din *****, s-a dispus sancționarea cu concediere din Poliție a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații colonel de Poliție - Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin (2) lit. b) și d) al Codului muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, faptă manifestată prin absența fără motive întemeiate de la serviciu de la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, în temeiul art. 47 alin (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320/2012 (pentru comiterea unei încălcări grave) (f.d.17-19, vol. I).

Având în vedere faptul că, ordinul contestat de reclamant datează cu *****, instanța reține prevederile Legii contenciosului administrativ, în vigoare la data emiterii actului contestat.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acţiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ şi individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emis de autoritățile publice şi autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a

primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului şi pârâtului şi/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege. La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 26 din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ şi a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

După cum rezultă din actele cauzei, la data de 27 ianuarie 2023, de către reclamantul Corcodel Vladislav, a fost depusă în adresa Inspectoratului General de Poliţie, o cerere prealabilă prin care se solicită: 1) Dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanţelor şi motivelor absenţei sale de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanţelor noi apărute şi anume adoptarea Ordonanţei de scoatere a sa de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021; 2) Evaluarea legalităţii şi obiectivităţii anchetei de serviciu, desfăşurate de către angajaţii IGP, soldată cu emiterea Ordinului nr.*****ef. din *****; 3) Anularea Ordinul de aplicare a sancţiunii disciplinare nr.*****ef. din *****; 4) Repunerea lui Vladislav Corcodel în funcţia deţinută anterior sau în oricare altă, echivalentă cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu 30.12.2016 până la momentul restabilii în funcţie; 5) Achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu de funcţie, sporuri şi indemnizaţii) care i se cuvin pentru perioada ***** - până în prezent.

Reclamantul a indicat că după expirarea termenului de 30 zile, nu i-a fost comunicat sau expediat nici un răspuns cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile depuse, nu a fost informat cu privire la prelungirea termenului de examinare a cererii.

Astfel, reclamantul a depus la data de 16 martie 2023, prezenta acțiunea în instanța de judecată privind anularea ordinului nr.*****ef. din *****, repunerea în funcție și achitarea drepturilor salariale.

Conform art.208 Cod administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi

termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ. (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. (4) O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni. (5) O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

Potrivit art.209 Cod administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. (3) Pentru acţiunea în realizare, acţiunea în constatare şi acţiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acţiunii în contencios administrativ.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă, și a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, nu există.

În astfel de circumstanțe, fiind respectată procedura și termenul de depunere a acțiunii în contencios administrativ, instanța judecătorească va soluționa fondul cauzei.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune

contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie, în principal, verificarea legalității actului administrativ – ordinul Inspectoratului General al Poliției al Poliției nr.*****ef din *****, prin care s-a dispus sancționarea cu concediere din Poliție a șefului secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului național de investigații colonel de Poliție - Corcodel Vladislav, pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin (2) lit. b) și d) al Codului muncii, art. 26 alin (1) lit. c) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, faptă manifestată prin absența fără motive întemeiate de la serviciu de la 19 decembrie 2016 și până la data emiterii ordinului, în temeiul art. 47 alin (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320/2012 (pentru comiterea unei încălcări grave) (f.d.17-19, vol. I).

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că sediul pârâtului este în or. *****, astfel, competența, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, revine Judecătoriei ***** (sediul Rîșcani). Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Instanţa reţine starea de fapt stabilită pe parcursul examinării cauzei, care denotă următoarele.

Prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției al Poliției nr.*****ef din *****, reclamant a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din funcția deținută.

Drept temei pentru emiterea ordinului menționat a constituit faptul că, la 19 decembrie 2016, în Cancelaria Direcţiei inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliţiei cu nr. 14/271, a fost înregistrat raportul de autosesizare, privind neprezentarea la serviciu fără motive întemeiate la 19 decembrie 2016, a şefului Secţiei nr. 2 a Direcţiei nr. 3 a Inspectoratului naţional de investigaţii al IGP (în continuarea INI al IGP), colonel de poliţie Vladislav Corcodel.

De asemenea, la 20 decembrie 2016, în Cancelaria DIE a IGP, cu nr. 4772 a fost înregistrată cererea lui Vladislav Corcodel prin care solicită încetarea serviciului în Poliţie, în legătură cu unele probleme de ordin personal. Examinându-se conţinutul cererii, s-au desprins bănuieli că semnătura aplicată de titularul acesteia nu i-ar aparţine, motiv pentru care s-a dispus examinarea veridicităţii acesteia prin prisma anchetei de serviciu.

În cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că, la 15 decembrie 2016, de către procurorul în Procuratura Anticorupţie Victoria Furtună a fost pornită cauza penală nr. 2016978258, conform elementelor componenţei de infracţiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, „Corupere pasivă, în proporţii deosebit de mari", în comiterea căreia se învinuiesc angajaţii Poliţiei din cadrul INI al IGP, locotenent-colonel de poliţie Octavian Busuioc şi colonel de poliţie Vladislav Corcodel.

În cadrul anchetei de serviciu enunțate, a fost stabilit că colonelul de poliţie Vladislav Corcodel, la 19 decembrie 2016 şi pînă la data emiterii ordinului, nu s-a prezentat la serviciu, fapt confirmat prin explicaţiile depuse de către şeful Direcţiei nr. 3 a INI al IGP, colonel de poliţie Alexei Bacoş, precum şi de către unii angajaţi ai Direcţiei nr. 3 a INI al IGP, maior de poliţie Andrei Ghidirimschi, căpitan de poliţie Igor Axenti, căpitan de poliţie Vladimir Coropcean şi căpitan de poliţie Alexandru Condrea.

S-a mai stabilit că, conform tabelului de evidență a efectivului Direcției nr. 3 a INI al IGP, aprobat prin semnătura şefului Direcţiei în referinţă, colonel de poliție Alexei Bacoș, se confirmă lipsa pentru zilele de muncă, din 19 decembrie 2016 și pînă la data emiterii ordinului a colonelului de poliţie Vladislav Corcodel.

În cadrul aceleiași anchete s-a constatat că, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, la 23 decembrie 2016, DIE a IGP a solicitat de la Serviciul medical al MAI informaţii referitor la faptul aflării în concediu medical a colonelului de poliţie Vladislav Corcodel. Prin răspunsul cu nr. 17/1-1019 din 27 decembrie 2016, Serviciul medical a informat că angajatul Poliţiei Vladislav Corcodel, în perioada anului 2016 şi până la data emiterii ordinului, nu s-a aflat în concediu medical.

Potrivit celor reflectate în ancheta de serviciu, fiind necesară chestionarea polițistului Vladislav Corcodel, prin scrisorile cu aviz recomandat nr. 34/14-2009 din 21 decembrie 2016, au fost expediate trei citaţii la adresele: mun. *****, str. *****, *****, ap. *****, mun. *****, str.*****, *****, mun. *****, str. *****, ***** pentru a fi prezent la 28 decembrie 2016, ora 08:00, în sediul IGP al MAI, str. Tiraspolului, 11/1, privind oferirea unei explicaţii referitoare de neprezentarea sa la serviciu începând cu 19 decembrie 2016 şi pînă la data emiterii ordinului, însă, reclamantul nu s-a prezentat.

S-a mai indicat în cadrul anchetei de serviciu menționate faptul că, cererea lui Vladislav Corcodel din 20 decembrie 2016, conform informaţiei deţinute, nu a fost

depusă de titular, precum şi înscrisurile de pe cererea lui Vladislav Corcodel nu au fost efectuate de către acesta.

În vederea stabilirii autenticităţii semnăturii aplicate de titular pe cererea sa, prin scrisoarea cu nr. *****, din 21 decembrie 2016, în adresa Centrului tehnico-criminalistic şi expertize judiciare a fost expediată cererea vizată prin care solicită încetarea serviciului în Poliţie, în legătură cu unele probleme de ordin personal.

La 22 decembrie 2016, cu nr. 34/12/1-S-l 1179, conform răspunsului recepţionat prin raportul de constatare tehnico-ştiinţifică a fost constatat că, semnătura din numele lui Vladislav Corcodel nu a fost aplicată pe cererea în referinţă de titular. Astfel, la 23 decembrie 2016, cererea din numele lui Vladislav Corcodel şi materialele acumulate au fost expediate în adresa Procuraturii Anticorupţie pentru examinare conform prevederilor art. 274 Cod de procedură penală.

Autoritatea publică a constatat în cadrul anchetei de serviciu faptul că, poliţistul Vladislav Corcodel a încălcat disciplina de serviciu, exprimată prin lipsa de la serviciu în perioada din 19 decembrie 2016 şi pînă la *****, neinformarea şefilor nemijlociţi despre motivul neprezentării, ceea ce constituie o încălcare gravă atît a normelor Codului muncii cît şi a clauzelor contractuale prevăzute în contractul individual de muncă încheiat între colonelul de poliţie Vladislav Corcodel şi şeful IGP (angajator).

În opinia autorității pârâte, aceste încălcări dovedesc atitudinea iresponsabilă faţă de îndeplinirea obligaţiunilor de serviciu de către poliţistul Vladislav Corcodel, fapt ce a constituit temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere.

Reclamantul a depus prezenta acțiune explicând faptul că, în perioada anilor 2013-2016, reclamantul Vladislav Corcodel a deconspirat la nivel naţional şi European, multiple nuclee criminale transfrontaliere, specializate în contrabanda cu tutun şi produse de tutungerie, au fost demascate şi confiscate cantităţi mari de produse de contrabandă şi contrafăcute, au fost deconspirate, investigate, documentate scheme infracţionale şi filiere de tranzit a canalelor de contrabandă cu produse de tutungerie şi spălare de bani etc.

Reclamantul a indicat faptul că, activitatea sa în cadrul grupului de lucru nominalizat, a declanşat persecutarea sa, a membrilor familiei, rudelor şi cunoştinţelor apropiate, prin intentarea în privința acestuia a mai multe dosare penale.

Menționează reclamantul că, cauzele enunțate au fost intentate în lipsa unui temei legal și cu încălcarea procedurilor de rigoare, iar presupunând că viața și sănătatea sa sunt puse în primejdie, s-a eschivat de la organul de urmărire penală, fapt care l-a determinat de a se retrage/refugia într-un loc sigur, motiv pentru care nu s-a putut prezenta la serviciu.

Potrivit ordonanței Procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale Vladislav Căruceru, din data de 22 aprilie 2021, în cadrul cauzei nr.201697*****68, s-a constatat că, urmărirea penală în cauza dată, în privința reclamantului, a fost pornită la 30.09.2016 de către Procuratura Anticorupţie, în baza art.330^2 din Codul penal.

La acest dosar penal au fost conexate cauzele penale nr.2016978258, pornită în baza art.324 alin.(3) lit.b) din Codul penal, nr.2016978226, pornită în baza art.46, 324 alin.(3) lit.c) din Codul penal, nr.2017978048, pornită în baza art.324 alin.(2) lit.b), c) din Codul penal, la care a fost conexată cauza penală nr.2017978080, pornită în baza art.325 alin.(3) lit.b) din Codul penal, nr.2017978383, pornită în baza art.243 alin.(3) lit.b) din Codul penal, nr.2017978047, pornită în baza art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal, nr.2017970154, pornită în baza art.324 alin.(l) şi art.325 alin.(l) din Codul penal, nr.201897*****16, pornită în baza art.325 alin.(3) lit.a) din Codul penal şi cauza penală nr.2017978022, pornită în baza art.324 alin.(3) lit.b) din Codul penal (f.d.32-209, vol. I).

Prin ordonanța Procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale din data de 22 aprilie 2021, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a cet. *****, pe motivul inexistenței faptei infracționale prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu clasarea cauzei penale nr. 201697*****68, pe motivul inexistenței vreunei fapte infracționale.

Pentru a dispune astfel, *inter alia*, s-a formulat concluzia că „*în prezentul caz s-a acţionat analogic celor în privinţa cărora s-au făcut intervenţii de modificare, întregul raţionament avut în vedere de cei responsabili de investigarea cazului s-a fundamentat doar pe ideea de a demonstra vinovăţia lui Vl.Corcodel şi pe probe administrate cu încălcarea gravă a normelor procedurii penale, care să dovedească existenţa infracţiunilor de îmbogăţire ilicită şi de corupere pasivă, astfel cum sunt acestea incriminate de Codul penal.*

Concluzionând cele arătate, este de reţinut că probatoriul administrat în cauză, reprezintă nu altceva decât prezumţii de fapt care depăşesc orice limită, fiind nu doar excesive, dar arbitrare şi, respectiv, nu poate forma convingerea asupra existenţei în acţiunile Vladislav Corcodel a faptelor infracţionale de mai sus, impunându-se scoaterea acestuia de sub urmărire penală.” (f.d.203, vol. I)

Analizând legalitatea actului contestat, instanța de judecată va reține următoarele.

A se menționa faptul că, la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității.

Instanța notează că, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept,

presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor.

Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele autorităților publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Astfel, instanța de judecată reține că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

Instanța reține și faptul că potrivit art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Situație de acest gen este reglementată și de art. 13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Potrivit art. 23 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului (ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr.217-XII din 28.07.1990), (1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la ocrotire împotriva şomajului. (2) Toţi oamenii au dreptul, fără nici o discriminare, la salariu egal pentru muncă egală. (3) Orice om care munceşte are dreptul la o remuneraţie echitabilă şi satisfăcătoare care să-i asigure lui precum şi familiei sale o existenţă conformă cu demnitatea umană şi completată, dacă este cazul, cu alte mijloace de protecţie socială.

În conformitate cu art. 7 al Pactului internaţional cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale (ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.217-XII din 28.07.1990) orice persoană are dreptul de a se bucura de condiţii de muncă juste şi prielnice, care să asigure îndeosebi: a) remuneraţia care să producă tuturor muncitorilor cel puţin: (i) un salariu echitabil şi o remuneraţie egală pentru o muncă de valoare egală, fără nici o distincţie; în special femeile trebuie să aibă garanţia că condiţiile de muncă ce li se acordă nu sunt inferioare acelora de care beneficiază bărbaţii şi să primească aceeaşi remuneraţie cu ei pentru aceeaşi muncă; (ii) o existenţă decentă pentru ei şi familia lor, în conformitate cu dispoziţiile prezentului Pact; b) securitatea şi igiena muncii; c) posibilitatea egală

pentru toţi de a fi promovaţi în munca lor la o categorie superioară adecvată, luîndu-se în considerare numai durata serviciilor îndeplinite şi aptitudinile; d) odihna, timpul liber, limitarea raţională a muncii şi concediile periodice plătite, precum şi remunerarea zilelor de sărbătoare.

Conform art. 9 alin (2) lit. b) și d) al Codului muncii, salariatul este obligat: b) să îndeplinească normele de muncă stabilite; d) să respecte disciplina muncii.

Potrivit art. 26 alin (1) lit. c) al Legii cu privire la Poliție și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, poliţistul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, comunităţii şi al instituţiilor statului, exclusiv pe baza şi în executarea legii, fiind obligat: c) să execute la timp şi întocmai atribuţiile conform funcţiei deţinute.

În corespundere cu art. 47 alin (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, încetarea serviciului în Poliţie, precum şi a contractului individual de muncă al poliţistului, poate avea loc: k) pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Analizând conținutul ordonanței Procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale din data de 22 aprilie 2021, instanța găsește întemeiate explicațiile reclamantului privind motivele absenței de la serviciu, concluzie ce rezultă din conjunctura circumstanțelor ce au generat neprezentarea reclamantului la serviciu în perioada 19 decembrie 2016 – *****.

A se menționa în acest sens faptul că, atât prin explicațiile reclamantului, cât și cele reflectate în ordonanța Procurorului în Secţia unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale din data de 22 aprilie 2021, cert rezultă că, reclamantul a avut suficiente indicii de a considera că în privința acestuia au avut loc măsuri la limita legalității, iar pentru a-și proteja integritatea, reclamantul a fost constrâns de situația creată, de a se refugia într-un loc sigur, fiind în imposibilitate de a se prezenta la serviciu, în perioada menționată.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audiovideo, din concluziile experților.

Potrivit art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța

judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea pricinii.

Art. 239 din Codul de procedură civilă prevede că, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Având în vedere probatoriul anexat la actele cauzei, instanța menționează că, reclamantul a îndeplinit obligațiunea legală de probațiune, în partea ce ține de motivele neprezentării la serviciu, reieșind din faptul că, era obiectul unor acțiuni a căror ilegalitate a fost stabilită ulterior, solicitând părții pârâte desfășurarea anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanțelor, prin prisma constatărilor reflectate în ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a reclamantului.

La caz, autoritatea pârâtă a omis de a da un răspuns solicitării înaintate de reclamant, precum și prin referințele depuse nu a dat nici o apreciere motivelor invocate de acesta, cu trimitere la cauzele penale intentate în privința reclamantului și măsurile speciale de investigație cărora era supus, ce l-au determinat de a lipsi de la serviciu.

Instanța de judecată notează în acest sens circumstanța precum că, era de o importanță majoră faptul ca autoritatea publică să explice și probeze motivele pentru care respinge circumstanțele noi stabilite, care nu putea fi cunoscute anterior, la desfășurarea anchetei de serviciu inițiale, în anul 2016, or, au fost aflate și probate mai tîrziu, în anul 2021.

Drept urmare, având în vedere situația specifică a reclamantului, circumstanțele ce au determinat lipsa acestuia de la serviciu, totalitatea factorilor de ordin obiectiv, de condiții și de împrejurări care au influențat relațiile de muncă ale reclamantului cu pârâtul, instanța ajunge la concluzia că, partea pârâtă nu a asigurat respectarea dreptului reclamantului la muncă, nu a efectuat ancheta de serviciu prin prisma tuturor împrejurărilor relevante, inclusiv celor descrise în ordonanța procurorului.

În speță, lipsește o motivare obiectivă, a poziției autorității publice față de reclamant, în lumina constatărilor făcute de organul de urmărire penală, care confirmă situația reclamantului și motivele ce l-au determinat de a absenta de la serviciu.

Suplimentar celor expuse supra, instanța menționează și faptul că, partea

pârâtă nu a motivat soluția sa privind aplicarea celei mai aspre sancțiuni disciplinare, în privința reclamantului, precum și motivele pentru care nu a fost aplicată o altă sancțiune decât concedierea.

Instanța reține și faptul că, Curtea Europeană în practica sa, a amintit că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, cuprinde, printre altele, dreptul părților unui proces de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor (a se vedea Artico vs Italia, 13 mai 1980, Dumitru Popescu vs România, 26 aprilie 2007).

Cu alte cuvinte, art. 6 implică în special, în sarcina „instanţei", obligația de a se dedica unei analize efective a temeiurilor, argumentelor şi propunerilor de probatoriu ale părților, fără a prestabili pertinența acestora (a se vedea Perez vs Franța şi Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994).

În subsidiar, dreptul la o instanță include nu numai dreptul de a introduce o acțiune, ci și dreptul de a obține soluționarea litigiului de către o instanță (a se vedea, Parohia greco-catolică Lupeni și alții vs România [MC], 29 noiembrie 2016).

Respectiv, conform practicii CtEDO, instanţa, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de părți.

Având în vedere constatările expuse supra, instanța consideră întemeiată cerința reclamantului și consideră necesar de a dispune anularea ordinului nr.*****ef. din ***** cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Corcodel Vladislav, ca fiind ilegal.

Cât privește pretențiile reclamantului privind restabilirea în funcția deținută până la eliberarea ilegală din funcție și achitarea salariului și a drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă, instanța reține următoarele.

Conform art.201 alin.(1) din Codul administrativ, dacă acţiunea în contencios administrativ depusă în instanţa de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ şi de drept civil, acestea se examinează de instanţa de judecată competentă pentru examinarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art.89 alin.(1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanţei de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind

concedierea salariatului respectiv. Imediat după pronunțarea hotărârii instanţei de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

În conformitate cu prevederile art. 288 al Codului administrativ, (1) Actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui. (2) Actul administrativ normativ anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice din momentul în care hotărârea instanței de judecată devine definitivă.

Dat fiind faptul că, a fost anulat actul administrativ - ordinul nr.*****ef. din *****, acesta nu produce efecte juridice din momentul emiterii lui.

Drept urmare, reclamantul urmează a fi repus în drepturile sale legale.

Așadar, reieșind din faptul că a fost anulat ordinul nr.*****ef. din ***** cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Corcodel Vladislav, instanța consideră întemeiată și pasibilă admiterii cerința privind restabilirea reclamantului Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu *****, până la momentul restabilirii în funcție.

Conform art.329 alin.(1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Conform art.330 alin.(1) lit. b) din Codului muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Conform art.90 alin.(1), alin.(2) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Având în vedere constatările expuse supra, instanța de judecată conchide

asupra temeiniciei parțiale a pretenției reclamantului privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a salariului și a drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă.

Instanța menționează că, deși reclamantul a solicitat plata salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, legislatorul a prevăzut o limită legală la art.90 alin.(2) din Codul muncii.

Astfel, instanța va dispune încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a salariului și a drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă, de la data eliberării ilegale din funcție până la data restabilirii efective în funcție, care însă nu va putea depăși perioada prevăzută de art.90 alin.(2) din Codul muncii, or, prevederile legale ce se conțin în articolul sus-indicat, stabilesc obligația angajatorului de a compensa salariatului eliberat ilicit salariul pentru perioada absenței forțate de la lucru, pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu.

Drept urmare, în rest, pretențiile reclamantului în partea ce ține de încasarea salariului și altor drepturi salariale, urmează a fi respinse.

Cu privire la solicitarea reclamantului de obligare a conducerii IGP privind dispunerea efectuării anchetei de serviciu suplimentare, întru stabilirea tuturor circumstanţelor şi motivelor absenţei lui Vladislav Corcodel de la serviciu în perioada decembrie 2016, prin prisma circumstanţelor noi apărute şi anume adoptarea a Ordonanţei de scoatere a lui Vladislav Corcodel de sub urmărire penală din 22 aprilie 2021, instanța menționează că, prin efectul admiterii cerinței reclamantului de anulare a ordinului IGP nr.*****ef. din *****, necesitate în efectuarea anchetei de serviciu suplimentare decade, motiv pentru care solicitarea înaintată de reclamant urmează a fi respinsă.

Conform prevederilor art.256 alin. (1) lit. b) și alin. (2) Cod de procedură civilă, urmează a fi executate imediat ordonanţa sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata salariului şi a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă, precum şi a indemnizaţiilor prevăzute de statutul şomerilor, în mărimea unui salariu mediu; hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

Drept urmare, instanța de judecată va dispune executarea imediată a hotărârii în partea achitării unui salariu și restabilirii în funcție a reclamantului Corcodel Vladislav.

Consecinţă a celor expuse supra, cerințele reclamantului urmează a fi admise parțial, cu anularea ordinului ordinului nr.*****ef. din ***** cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Corcodel Vladislav, restabilirea reclamantului Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior

sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu *****, până la momentul restabilirii în funcție, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Corcodel Vladislav a drepturilor salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) din Codul Muncii. În rest cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 256 Cod de procedură civilă, 224 alin.1) lit. a) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Corcodel Vladislav către Inspectoratul General al Poliției privind constatarea faptelor, impunerea la acțiune, anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale, se admite parțial.

Se anulează ordinul nr.*****ef. din ***** cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Corcodel Vladislav, ca fiind ilegal.

Se restabilește reclamantul Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, cu includerea în stagiul de muncă a perioadei începând cu *****, până la momentul restabilirii în funcție.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Corcodel Vladislav drepturile salariale în conformitate cu art. 90 alin. (2) din Codul Muncii.

Hotărârea, în partea restabilirii lui Corcodel Vladislav în funcția deținută anterior sau într-o altă funcție echivalentă, se execută imediat.

Hotărârea, în partea încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, se execută imediat.

În rest cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu